

Folkekirken og registreret partnerskab

Høringssvar fra Luthersk Missions Landsstyrelse til rapporten "Folkekirken og registreret partnerskab".
14. december 2010.

Luthersk Mission afviser ethvert ritual for kirkelig markering, velsignelse eller vielse af registrerede partnerskaber. Vi tilslutter os fuldt ud Jens Ole Christensens mindretalsudtalelse i rapporten.

I modstrid med folkekirkens grundlov

Bibelen er folkekirkens "grundlov", og derfor er det en ufravigelig forudsætning for kirkens ritualer, at de er i overensstemmelse med Bibelen. De ritualer, som foreslås af diverse grupperinger i rapporten, har ikke belæg i Bibelen. Tværtimod har de Bibelen imod sig.

De har også de lutherske bekendelsesskrifter imod sig. Det holder nemlig ikke, når tilhængere af ritualerne henviser til Den augsburgske Bekendelse artikel syv, som siger, at det ikke er nødvendigt overalt at have "de samme menneskelige overleveringer eller kirkeskikke eller ceremonier, som er indstiftet af mennesker". Ægteskabet mellem én mand og én kvinde er nemlig indstiftet af Gud.

Det åbenlyse modsætningsforhold mellem Bibelen og eventuelle ritualer afsløres indirekte i rapporten af den kendsgerning, at de ritualforslag, der foreslås, foreligger uden specifikke bibelcitater om homoseksuelt ægteskab. Alle kirkens øvrige ritualer indeholder klare bibelske udsagn, som begrundet ritualernes indhold. Men i tilfældet registreret partnerskab er dette ikke muligt. Tværtimod kalder Bibelen homoseksuel praksis for synd.

Afsporing af folkekirkens vigtigste budskab

Den kristne kirkes vigtigste opgave er at forkynde Guds ord, som alle folkekirkepræster har forpligtet sig til i præsteløftet. Ved at legitimere homoseksuelt samliv er kirken ikke alene i modstrid med det bibelske budskab, men man svigter også de homoseksuelle.

Disse medmennesker bør kirken møde i åbenhed og uden forskelsbehandling, men også med en tydelig bibelsk forkyndelse af både synd og frelse - præcis som det er kirkens opgave at møde alle andre mennesker.

Hvis kirken velsigner synd, fratager den samtidig mennesker muligheden for Guds tilgivelse. For vi søger kun tilgivelse for det, vi erkender som synd.

Internationalt kirkeligt samarbejde blokeres

Indførelse af et velsignelses- eller vielsesritual for registreret partnerskab vil splitte folkekirken. Men det vil også føre til konflikt med et stort antal kirker, især i den tredje verden, og blokere for vigtigt internationalt kirkeligt samarbejde.

Som missionselskab har vi allerede mødt skarpe reaktioner fra flere af vore samarbejdskirker, og folkekirken som institution risikerer ved indførelse af et ritual at bevæge sig ind i en form for international isolation.

Den kirkelige frihedslovgivning bør opdateres

Uanset hvilke konsekvenser rapporten får for folkekirkens ritualer, så har debatten sat gang i en proces, der vil føre til udmeldelser af folkekirken og dannelse af frimenigheder. Derfor bør man opdatere de rettigheder, som frimenigheder har i forhold til folkekirken.

For eksempel bør frimenigheder have et klart retskrav på at gøre brug af folkekirkens bygninger til kirkelige handlinger og gudstjenester - og således ikke være afhængige af den enkelte biskops eller sognepræsts personlige holdninger. Grundlovens paragraf fire omhandler ikke kun folkekirken, men hele den evangelisk-lutherske kirke. Frimenigheder er per definition evangelisk-lutherske, og derfor er det rimeligt også på baggrund af grundlovens tekst at opdatere den såkaldte frihedslovgivning.

Fuld gyldighed til det klassiske syn

Hvis folkekirken i modstrid med dens bibelske mandat og på trods af stor intern uenighed indfører et ritual til velsignelse eller vielse af registrerede partnere, er det af fundamental betydning at fastholde den såkaldte præambel. Den er der i øvrigt er fuld enighed om i udvalgsrapporten.

Det betyder, at det som indledning og dermed en integreret del af ritualet bliver slået fast, at præster, der anser ritualet for uforeneligt med den kristne ægteskabsforståelse, er fritaget for at bruge det. Dermed fastholdes det, at kirkens klassiske syn på området fortsat har fuld legitimitet i folkekirken.

Det indebærer naturligvis også, at disse præster har reel mulighed for at modsige deres biskop på dette punkt, for at undlade at deltage i gudstjenestefællesskab med kolleger, der går ind for ritualet og for at søge præsteembede på samme vilkår som alle andre.

Præsternes fritagelsesret bør desuden udvides til at gælde for det øvrige kirkepersonale.